

# Balkanlar tarihe karışıyor

Balkan coğrafyasından Osmanlı izlerini silme çabası, spor organizasyonuna da yansdı. Yıllardır Balkan Oyunları olarak düzenlenen sportif faaliyetin adı, Güneydoğu Avrupa

Ülkeleri Oyunları olarak değiştirdi. Balkan ülkelerindeki Türk gazeteciler de, Güneydoğu Avrupa Gazeteciler Derneği'nin ev sahipliğinde Edirne'de buluştu.

Avrupa ülkeleri ve Amerika'nın Balkan coğrafyasının adını Güneydoğu Avrupa olarak değiştirme çabası amacına ulaştı. Yıllardır Balkan Oyunları olarak düzenlenen spor organizasyonunun adı, Güneydoğu Avrupa Oyunları olarak değiştirildi. Balkanlar'daki Müslüman Türk izlerini silme çabası, spora da yansdı. Türk yetkililerin de göz yummasıyla, daha önce Balkan Oyunları olarak düzenlenen ve Balkan ülkelerinden çeşitli dallarda sporcuların yarıştığı spor organizasyonu, artık Güneydoğu Avrupa Oyunları olarak düzenlenecek.

Balkan ülkelerinin sınırlarında meydana gelen değişiklikler ile birlikte bu bölgeyi ifade etmekte Balkan sözcüğünün zayıf kalması, yeni tanımlama için tek gerekçe oldu. Artık Balkan Oyunları yerine, iki yılda bir Güneydoğu Avrupa Ülkeleri Oyunları düzenlenecek. Bu konuda üye ülkeler tarafından hazırlanan deklarasyon,

Türkiye tarafından da imzalandı. İmzalanan deklarasyon çerçevesinde, Balkan Oyunları olarak gerçekleştirilen spor organizasyonunda yer alan spor dalları artırıldı ve mini bir olimpiyat haline getirildi. Üye ülkelerin talebiyle de oyunların adı Güneydoğu Avrupa Ülkeleri oyunları olarak değiştirildi.

Balkan Oyunları'nın adının Güneydoğu Avrupa Ülkeleri Oyunları olarak değiştirilmesi, özellikle Balkan ve Rumeli göçmeni Türkler tarafından hayret ve üzüntüyle karşılandı. Gazetemize telefon eden çok sayıda vatandaş, sözkonusu değişikliğin bu coğrafyadan Osmanlı izini silme çabasından kaynaklandığını iddia etti. Sözkonusu ülkelerde Balkan sözcüğüne karşı soğuk bir bakış olduğunu ve bu sözcüğü silmeye dönük çabalar olduğunu söyleyen vatandaşlardan bazıları "Balkanlardaki Türk izlerini silmeye çalışanlar, bu sözcüğü de literatürden çıkarmak istiyorlar. O

coğrafyanın adı Osmanlı'dan bu yana Balkanlar olarak anılmaktadır" dedi.

## BALKANLAR'DAKİ TÜRK GAZETECİLER DE GÜNEYDOĞU AVRUPA TABELASININ ALTINDA

Bu arada, Edirne'de faaliyet gösteren Güneydoğu Avrupa Gazeteciler Derneği, Edirne Valiliği ile birlikte Balkanlar'daki Türk gazetecileri buluşturdu. Derneğin, Balkanlar'daki gazeteciler tarafından kurulmasına rağmen Güneydoğu Avrupa Gazeteciler Derneği adını alması ilginç bulundu. Yunanistan, Bulgaristan, Romanya, Moldova, Kosova, Sırbistan ve Makedonyalı Türk kökenli gazetecilerin bir araya geldiği organizasyonda, "Balkanlar'da Gazetecilik ve Türk Gazeteciler" başlıklı bir de forum yapıldı. Forumun ev sahipliğini de Güneydoğu Avrupa Gazeteciler Derneği ile Edirne Valiliği ortaklaşa gerçekleştirdi. Forumda, mesleki sorunlar da tartışıldı.

## TÜRKİYE' NİN EVLADI

Ecem ERGİN

Beyoğlu Anadolu Lisesi Öğrencisi

Ben öğrenciyim, öğrenmek görevim. Gelişmek, geliştirmek; ilerlemek, ilerletmek; söylemek, söyletmek... nereden geldik, neredeyiz, nereye gidiyoruz? Düşünüyor muyuz bunları? Biz gençiz, geçeceğiz, geleceğiz. Bizim bu vatan, bu toprak, bu beyin bizim. Dünyayı yaşatacak olan, belki yeniden kuracak olan bizleriz. Yaptıklarımız ile, mucit olacağız, kaşif olacağız bulunmayı bulacak, görülmeyeni göreceğiz. Damarlarımızdaki asil kana istinaden gerekirse yeri yerinden oynatacağız. Soracağız, sorgulayacağız; ardından cevaplayacağız. Biz bunun için varız, bunu için varolacağız.

Görevimizin bilincine varalım. Dökülen kanları yerde bırakmayalım. Devir teknoloji devri ise, savaş artık formüllerle yapılmaya başlanıyorsa, zamanın cengaverlerinin dedelerimiz olduğunu unutmak gibi bir ihtimal söz konusu olmaz. Er meydanın efendileri şimdi sıra ilmin, fenin otoriteleri olacaklar. Savaş artık yaşama savaşı değil, bağımsızlık savaşına dönüştü. Dünyada yaşamak serbest ama düşünmeyene yok istiklal, yok istikbal. Hür doğduk, hür yaşayacağız, hür öleceğiz. Aksinin düşünülemez olduğunuz kabul edeceğiz.

Her gün sınıfımızda kafamızı kaldırdığımızda gördüğümüz Atamızın uğruna çalışmaya başlıyoruz. Seksen iki yıl önce bir cumhuriyet kuruldu, bir millet

yeniden varoldu, bir Anka Osmanlının küllerinden doğdu. Biliyorsak bunu, görüyorsak, yaşıyorsak, titremek elde mi!

Atamızın dediği gibi "Çalışmadan, yorulmadan, üretmeden rahat yaşamak isteyen toplumlar önce haysiyetlerini, sonra hürriyetlerini ve daha sonra da istiklal ve istikballerini kaybederler." Toplumumuz yavaş yavaş istikbalini ve haysiyetini kaybediyor. Cumhuriyet bugünler için kuruldu, bu gibi durumlarda birlik beraberliğin sağlanması, silkinip kendimize gelenebilmesi için oluşturuldu. İstiklal savaşı kaybetmek için değil mutlak galibiyet için yapıldı. Tüm dünyaya örnek oldu, hürriyet aşkının yaşanma biçimi. Türkün istiklali bayrak oldu, marş oldu, feryat oldu, inanç oldu.

Bugün ise teslimiyet içindeyiz. Dil, din, ırk her yönden karıştırılıyor, tek taraflı etkileşimlerde bulunmaktan zarar görüyoruz, esir oluyoruz. Artık uyanmamız gerek, cumhuriyetimize dört elle sarılmamız gerek, çekip almamız gerek ellerinden, parçalamak isteyenlerden. O bizimdir; vermeyiz, ezdirmeyiz, yedirmeyiz, bunu öğrenmeleri gerek, vazgeçmeleri; eskisi gibi itaat etmelerini sağlamamız gerek.

Gerek tamam da kim yapacak bunu? Gerekli olması kendiliğinden yapılmasını sağlamıyor maalesef. Cevaba baktığımızda ne görüyoruz? Gene üstünüz, gene çoğunluğunuz. Avrupa'nın en genç nüfuslu ülkesiyiz biz, gelecek olan gençleriz, potansiyel kuvvetiz, uyanıp vatanına sarılacak olan şevkiz.

**Sen, Türkiye evladı, inanıyor musun yurduna**

yeterli olduğuna, inanıyor musun gelişmişlik sınırlarını yitdiğine, inanıyor musun varını yoğunu ortaya koyduğuna? Atatürk'ü boş konuşarak değil, her bayram onun arkasından ağlayarak değil, dirlik düzen içinde ilerleyip; adını yıldızlarla gök yüzüne yazarak anabiliriz. O ülkenin çağdaşlık sınırlarını alt üst etmesini beklerdi, kendi gibi fikri hür, vicdani hür nesiller hayal ederdi. Hakkın yok onun beklentilerini boşa çıkarmaya, o sana ay yıldız altında okuma şansını sunduysa! Durmak yasak sana gelecek yolunda.

Onca cevherin karamsarlık yolunda sönüp gitmesini engellemeliyiz şimdi de. Toplumun içine kapanıklığından sıyrılmalarını sağlamak bizim ellerimizde. Sarsıp onları güçlerini hatırlatmamız gerektiğinin bilmeliyiz. İstedikten sonra, kullanmasını bildikten sonra kesintisiz gücün, sonradan kazanılamayacak, varoluşa bağlı kudretin haykırışını dinletebiliriz o kiskandığımız diyarlara. En büyük güç bizde gerçek gelecek olan gençler bizde. Bu büyük gücü kullanırsak başarıların ardı ardına geleceğini bilmeliyiz millet olarak. Çağdaş güç karşısında kendisini çaresiz hissedenele fıslıdayacak olan bizleriz "Ulusun, korkma! Nasıl böyle bir imanı boğar, "Medeniyet!" dediğin tek dişi kalmış canavar?" diye.

Çılgınlığımız aşikar, inandığımızda çelik zırhların, ağır topların, elini mabedimin göğsüne uzatmaya çalışan namahremlerin nasıl yok edildiğini yaşadık. Karamsarlık denilen ufak ama önemli engele takılmayacağız. Biz ki binlerce yıl birdik bir kaldık, özgürdük hür barındık, Atatürk Türkiye'sini yarınlara taşıyacağız.